

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ОБОРОННОГО БЮДЖЕТУ ТА ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА

О.П. Котляренко

*підполковник юстиції,
начальник відділу
управління по боротьбі
з корупцією Головного управління
Військової служби правопорядку
Збройних Сил України*

*«Казенного козла хоча б за хвіст потримати –
можна шубу пошити».
Народна мудрість.*

Постановка проблеми. Запобігання та протидія корупції – одна з найактуальніших проблем у сучасній Україні. Адже корупція – це деструктивне явище, здатне породжувати позанормативну діяльність органів державного управління, гальмувати економічний розвиток, становити загрозу багатьом елементам конституційного та суспільного ладу, а також національній безпеці. Корупція в оборонній сфері є однією з ключових загроз національній безпеці України. Адже недоброчесність і корумпованість людей у погонах підривають рівень довіри суспільства і міжнародних партнерів держави до її Збройних Сил, не дозволяють ефективно забезпечувати безпеку громадян, загрожують механізмам демократичного управління та фундаментальним принципам існування держави у сучасному світі, а отже, посилює внутрішню вразливість держави до потенційних викликів безпеки.

Аналіз ст.ст. 1, 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» від 19 червня 2003 р. [1] дозволяє зробити висновок, що на сучасному етапі розвитку держави ступінь захищеності життєво важливих інтересів у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією та оборони України, – визнаються реальними і потенційним загрозами національним інтересам. При цьому, поширення корупції і хабарництва в органах державної влади визначено як одну з основних загроз національній безпеці України. Слід зазначити, що ці зміни до Закону були внесені згідно із Законом України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 р. [2]. У свою чергу, в ньому визначено «посилення протидії корупції в державних органах», у тому числі Збройних Силах України, як одну з основних засад політики у сфері розбудови державності [2, ст. 3].

Відтак, дослідження діяльності органів, уповноважених на протидію корупції, не втрачають актуальності. Вважаємо, що в сучасних умовах ця проблема набуває особливої гостроти та необхідності наукового аналізу, адже в державі тривають процеси реформування правоохоронної системи та одночасно реформування і розвитку Збройних Сил України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Після прийняття нового Закону України «Про запобігання та протидію корупції» від 7 квітня 2011 р. [3], проблеми протидії їй розглядали такі науковці, як: А.М. Бойко, В.Д. Гвоздецький, М.І. Данилюк, М.І. Карпенко, І.І. Мельничук, В.І. Тимошенко, С.О. Шатрава, Г.Л. Шведова, М.І. Хавронюк та інші. Організаційно-правові аспекти діяльності органів внутрішніх справ та їх місця у механізмі протидії корупції розглянуті у працях С.М. Алфьорова та І.В. Корулі. Дослідженню окремих аспектів протидії корупції в оборонному секторі присвячені публікації Л.І. Полякова, М.С. Туркота, М.Я. Голомши, В.М. Соловійова та інших. У той же час, ґрунтовних досліджень сучасних тенденцій протидії корупції у зазначеній сфері не існує.

Мета статті полягає у проведенні аналізу організаційно-правових заходів, які на теперішній час проводяться у Міністерстві оборони України і Збройних Силах України, та спрямовані на мінімізацію корупційних проявів, а також вироблення пропозицій щодо вдосконалення цієї діяльності.

Основні результати дослідження. Корупційні скандали у військовому відомстві, пов'язані зі зловживаннями у традиційних сферах (постачання ресурсів, закупівлі та ремонт озброєнь, списання та утилізація матеріальних засобів), відбуваються не лише в арміях подібних до України перехідних держав, але періодично спостерігаються і в демократичних Сполучених Штатах чи Великій Британії, і в комуністичному Китаї – різниця в масштабах цього явища. Очевидно, певну універсальну роль у корупційних проявах відіграють суто споживацькі риси людського характеру, які проявляються незалежно від рівня розвитку країни чи типу державного устрою. Специфіка військової сфери за певних умов створює сприятливі умови для корупційної діяльності, оскільки в ній є додаткова можливість уникати контролю, прикриваючись секретністю [4].

Однак, системність (а не епізодичність) проявів корупції у секторі оборони України свідчить про наявність особливих, характерних і довготривалих чинників, які її зумовлюють. У загальному вигляді ці чинники можна віднести насамперед до впливів на армію з боку зовнішнього надмірно корумпованого середовища всієї країни. Вище політичне керівництво держави публічно визнає проблему, вимагає рішучих заходів боротьби з корупцією [5].

Загалом, тема корупції в оборонному відомстві стала гострою та актуальною доволі давно та, на жаль, залишається такою і сьогодні. Водночас чинна Національна антикорупційна стратегія на 2011-2015 рр. [6] не містить жодної згадки про сферу військової діяльності. Хоч у преамбулі до Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011-2015 рр. є традиційно вірні слова: «Відсутність єдиної загальнодержавної антикорупційної політики в Україні є однією з причин неефективного реагування держави та суспільства на загрозу корупції, рівень якої зростає протягом останніх років» [7].

Безумовно, специфіка проявів корупції в оборонному відомстві зумовлена не лише загальним впливом зовнішнього корупційного середовища у країні. Феномен корупційно забарвленої еволюції радянської військової спадщини в Україні, який до сьогодні не дозволив створити сучасні Збройні Сили,

значною мірою зумовлений системним спротивом корпоративних та особистих інтересів усередині Міністерства оборони і Збройних Силах. Цей спротив зводив нанівець численні спроби реформування, нівелюючи всі попередні програми реформування до імітації реформ у сферах суто військової діяльності, політика в яких визначається всередині Міністерства оборони. Серед таких сфер, на які загальнодержавний корупційний клімат впливає найбільше, можна виокремити використання коштів оборонного бюджету та наповнення його спеціального фонду, державні закупівлі, будівництво й розподіл житла, військову освіту, управління та контроль над виконанням завдань, програм і планів, призов на військову службу, кадрову політику, миротворчу діяльність тощо [4].

Слід зазначити, що з призначенням у кінці 2012 р. Павла Лебедева на посаду Міністра оборони України кардинально змінилися підходи до викорінення фактів корупційних діянь у вітчизняному оборонному відомстві і Збройних Силах України, адже для цього ним зроблено ряд важливих і обґрунтованих кроків.

Першим кроком, яким фактично підтверджено серйозність намірів щодо протидії корупції, стало затвердження Міністром оборони України 4 лютого 2013 р. Плану дій по запобіганню і протидії корупції у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України, а також Організаційно-методичних вказівок Міністра оборони України щодо реалізації державної антикорупційної політики в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України на 2013 р. У цей же день видано наказ Міністерства оборони України від 4 лютого 2013 р. № 71 «Про організацію керівництва Військовою службою правопорядку у Збройних Силах України» [8] та наказ Міністерства оборони України від 4 лютого 2013 р. № 72 [9], якими зазначене спеціальне правоохоронне формування у складі Збройних Сил України, підпорядковано безпосередньо Міністру оборони України.

Наступне, з метою ефективної взаємодії та координації діяльності з питань протидії корупційним проявам у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України, наказом Міністерства оборони України від 25 лютого 2013 р. № 140 [10] утворено постійно діючу координаційну робочу групу з питань запобігання та протидії корупції. До її складу увійшли представники інспекційних, контролюючих та правоохоронних органів, а саме: Головної інспекції Міністерства оборони України, Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України і Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (далі – Військова служба правопорядку).

Також, з метою оперативного реагування на правопорушення з ознаками корупційних діянь у сфері використання державних коштів і майна, наказом Міністерства оборони України від 28 березня 2013 р. № 204 [11], із представників вищезазначених структур утворено постійно діючу мобільну групу з питань дотримання у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України антикорупційного законодавства у сфері використання державних коштів і майна, а також затверджено Інструкцію з організації роботи вказаної

групи. Згідно п. 3 цієї Інструкції основними завданнями Мобільної групи визначено: здійснення оцінки корупційних ризиків і загроз у сфері використання державних коштів і майна, надання пропозицій щодо мінімізації їх впливу; виявлення корупційних схем у використанні державних коштів і майна та надання пропозицій щодо їх припинення, в тому числі у взаємодії з правоохоронними органами; документування фактів порушень антикорупційного законодавства та надання пропозицій щодо притягнення до відповідальності винних у їх вчиненні посадових (службових) осіб.

Третім важливим кроком було видання наказу Міністра оборони України від 14 листопада 2012 р. № 753, яким визначено структуру Служби внутрішнього аудиту Збройних Сил України та затверджено Порядок проведення внутрішнього аудиту підрозділами цієї Служби [12]. Наказом Міністерства оборони України від 1 квітня 2013 р. № 222 затверджено Положення про Департамент внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України [13], а також ліквідовано як окремий структурний підрозділ Управління з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України, яке увійшло до складу вказаного Департаменту. Згідно п. 1, 3 цього Положення згаданий Департамент призначений, зокрема для реалізації державної антикорупційної політики та дотримання антикорупційного законодавства в Міністерстві оборони України, а основними його завданнями визначено: підготовка, забезпечення та контроль за здійсненням заходів щодо запобігання корупції; участь в інформаційному і науководослідному забезпеченні заходів стосовно запобігання та виявлення корупції, а також міжнародному співробітництві в зазначеній сфері; проведення організаційної та роз'яснювальної роботи щодо запобігання і виявлення корупції, надання методичної та консультаційної допомоги з питань дотримання антикорупційного законодавства.

По-четверте, 5 квітня 2013 р. Міністром оборони України затверджено Програму реформування і розвитку Військової служби правопорядку у Збройних Силах України на період 2013-2014 р. у контексті Державної комплексної програми реформування та розвитку Збройних Сил України, Пріоритетні напрямки діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України в 2013-2014 рр. у сферах, що містять корупційні ризики, загрози заподіяння шкоди державі, реформуванню та розвитку Збройних Сил України, а також Заходи реформування Військової служби правопорядку у Збройних Силах України на період з 2013 по 2014 роки. Згідно яких у структурі Управління по боротьбі з корупцією Головного управління Військової служби правопорядку утворено новий підрозділ – відділ моніторингу контрольних та інспекційних заходів, основним призначенням якого є координація діяльності представників Головної інспекції Міністерства оборони України і Служби внутрішнього аудиту Збройних Сил України щодо реалізації ними заходів державної антикорупційної політики в оборонній сфері, постійний правовий моніторинг результатів цієї діяльності.

Крім цього, з метою підвищення оперативності у роботі щодо запобігання і протидії корупції, Міністром оборони України затверджено План розмі-

щення та забезпечення службових осіб спеціальних підрозділів по боротьбі з корупцією Військової служби правопорядку у Збройних Силах України [14].

Отже, враховуючи зазначене можна резюмувати, що у Міністерстві оборони України на теперішній час організована і проводиться цілеспрямована, копітка робота щодо виявлення фактів корупційних діянь, крадіжок, інших проявів порушень законодавства України. Це питання перебуває на особистому контролі Міністра оборони України Павла Лебедева. Яскравим прикладом цього може слугувати його інформаційний виступ 22 травня 2013 р. в якому, він зазначив: «Головним управлінням Військової служби правопорядку проведено службове розслідування з метою перевірки причин і умов, що сприяли фактам не отримання військовими частинами Збройних Сил України майна за договорами 2012 р. на загальну суму 1,98 млн. грн., недопущення нанесення збитків державі, порушень Бюджетного кодексу України службовими особами та встановлення ступеня їхньої вини.

Службовим розслідуванням встановлено, що згідно з кошторисом Міністерства оборони України на 2012 р. за спеціальним фондом коду програмної класифікації видатків 2101020/3 та 2101020/13 «Утримання особового складу Збройних Сил України», КЕКВ 1131, ст. 0636 було розподілено кошти: 327,7 млн грн. для здійснення централізованої закупівлі та 24,4 млн грн. для здійснення децентралізованої закупівлі, яка розподілена за номенклатурою речової служби між військовими частинами розташованими у місті Київ, Одеса, Сімферополь, Харків та Хмельницький, а також номенклатурою продовольчої служби між військовими частинами розташованими у місті Одеса та селищі Мервичі, Жовківського району, Львівської області.

Станом на 17 квітня 2013 р. вказаними військовими частинами недоотримано військового майна на загальну суму 926,01 тис. грн. Службовими особами цих військових частин у звітних документах за 2012 р. надано неправдиву інформацію щодо наявності військового майна, що призвело до викривлення фінансової звітності у цілому за Збройні Сили України. З метою запобігання подібним випадкам у подальшому наказом Міністра оборони України колишнього начальника Центру забезпечення речовим майном і зберігання техніки та майна речової служби Збройних Сил України притягнуто до дисциплінарної відповідальності та у відповідності до пункту «є» ст. 68 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України – звільнено з військової служби за службовою невідповідністю» [15].

Крім цього, згідно рішення Міністра оборони України започатковано проведення спільних семінарів з питань внутрішнього аудиту та запобігання і протидії корупції. Так 12 червня 2013 р. у Вінниці відбувся перший семінар під керівництвом заступника директора Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України Матвія Холошина для представників Центрального територіального управління внутрішнього аудиту та контролю, а також Вінницького зонального відділу Військової служби правопорядку.

Під час якого начальник відділу організації та забезпечення якості внутрішнього аудиту Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України Марина Бариніна зауважила: «сьогодні

проведення контрольних заходів у військових частинах та інших підконтрольних суб'єктах водночас є і допомогою командирам у фінансово-господарській діяльності, і інструментом виявлення порушень та недоліків. Це лише перший рік роботи Департаменту внутрішнього аудиту, і сьогодні наголос переважно робиться на перевірках. Але поступово ми збільшуватимемо питому вагу функції попередження та запобігання порушенням, на чому робить наголос Міністр оборони України. Зараз ми працюємо над створенням системи ризиків у сфері використання державних коштів і майна, яка надасть допомогу у зміцненні фінансово-бюджетної дисципліни», – повідомила Марина Бариніна. Проведення семінарів з питань внутрішнього аудиту та запобігання їй протидії корупції заплановано ще в п'яти містах України [16].

Про пріоритетність питання боротьби з корупцією Міністр оборони України Павло Лебедев наголосив 27 червня 2013 р. під час робочої наради з керівниками структурних підрозділів оборонного відомства. Зокрема, він зазначив: «що ініційовані керівництвом Міністерства оборони України рішучі заходи щодо боротьби з проявами корупції, крадіжками військового майна, іншими порушеннями чинного законодавства повинні отримати максимальну підтримку на місцях. З початку поточного року спеціалізованими структурними підрозділами Міністерства оборони України вже виявлено низку правопорушень, що стосувалися фінансової та бюджетної діяльності Міноборони, прийняття неправомірних рішень, розкрадання майна, корупційних проявів тощо. Усі матеріали встановленим порядком передано до правоохоронних органів.

Загалом за дорученнями керівництва Міністерства оборони у першому півріччі 2013 р. проведено майже 500 аудиторських перевірок, у ході яких встановлено низку порушень, що призвели до збитків на суму 106 млн грн. Завдяки невідкладним вжитим заходам відшкодовано 13,9 млн грн., усунуто порушень фінансової дисципліни на суму 118,8 млн грн.

З метою дотримання законності у Міноборони та Збройних Силах України, ретельного контролю за недопущенням порушень чинного законодавства в оборонному відомстві Павлом Лебедєвим посилено функції Військової служби правопорядку та Головної інспекції Міноборони. На сьогодні кардинально змінено підходи до боротьби з корупцією. Всі виявлені в ході перевірок порушення, пов'язані з корупційними проявами чи зловживанням службовим становищем негайно викорінюються, матеріали перевірок встановленим порядком передаються до правоохоронних структур для відповідного реагування та притягнення винних посадових осіб до відповідальності згідно із Законом. Це питання є для мене принциповим, – зазначив Павло Лебедев» [17].

Разом з тим, на нашу думку, прослідковується мало логічна і не послідовна позиція законодавчого органу влади щодо безсистемного внесення змін до законів України у сфері протидії корупції. Так у травні місяці поточного року законодавцями було прийнято два Закони України, які зокрема, стосуються повноважень Військової служби правопорядку у цій сфері, а саме: 1) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації державної антикорупційної політики» від 14 травня 2013 р. [18], яким внесено зміни до Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» [3] і виключено органи

Військової служби правопорядку з переліку спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції, при цьому застереження «якщо інше не передбачено законом» залишено; 2) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність з Кримінальним процесуальним кодексом України» від 16 травня 2013 р. [19], яким внесено зміни до Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» від 7 березня 2002 р. [20], при цьому в її складі залишено спеціальні підрозділи по боротьбі з корупцією та визначено їх завдання на виявлення і припинення корупційних правопорушень, здійснення провадження у справах про адміністративні корупційні правопорушення. Зауважимо, що згадані закони України, підписані Президентом України, опубліковані та 9 червня 2013 р. набрали чинності.

Висновки. Слід зазначити, що обов'язковою умовою ефективного функціонування правоохоронних органів, якісного виконання покладених на них законом завдань, дотримання посадовими особами цих органів законності, забезпечення правопорядку є чітка правова регламентація їх діяльності. Адже відповідно до ст. 19 Конституції України, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [21, ст. 19]. Вищевказані неузгодженості правових норм спонукають неоднозначне їх розуміння і тлумачення юристами «на власний розсуд», призводять до надмірної волокити при розгляді в судах матеріалів, зібраних Військовою службою правопорядку про корупційні правопорушення. Зазначене, на нашу думку, створює підґрунтя для порушення законності і правопорядку у Збройних Силах України в цілому, та в спеціальному правоохоронному формуванні у їх складі, зокрема. Така ситуація вимагає внесення комплексних змін до згаданих законів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 червня 2003 року № 964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
2. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 1 липня 2010 року № 2411-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 40. – Ст. 527.
3. Про засади запобігання і протидії корупції: Закону України від 7 квітня 2011 року № 3206-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 40. – Ст. 404.
4. Поляков Л. Корупція гальмує реформи Українського війська / Леонід Поляков // Альманах сектору безпеки України 2012. – К. : – 2013. – С. 79-90.
5. Президент України В.Ф. Янукович: «Тут залишаються поширеними випадки протиправного відчуження військового майна та земель, розкрадань бюджетних коштів, різного роду зловживань». – Прес-служба Президента України, 30 листопада 2010 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/news/18836.html>.
6. Національна антикорупційна стратегія на 2011-2015 роки: Схвалена Указом Президента України від 21 жовтня 2011 року № 1001/2011. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1001/2011>.

7. Державна програма щодо запобігання і протидії корупції на 2011-2015 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2011 року № 1240. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1240-2011>.

8. Про організацію керівництва Військовою службою правопорядку у Збройних Силах України: наказ Міністерства оборони України від 4 лютого 2013 року № 71 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2013 рік.

9. Структурна схема підпорядкування Міністерства оборони України та Збройних Сил України Міністру оборони України: Наказ Міністерства оборони України від 4 лютого 2013 року № 72 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2013 рік.

10. Про утворення постійно діючої координаційної робочої групи з питань запобігання та протидії корупції: наказ Міністерства оборони України від 25 лютого 2013 року № 140 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2013 рік.

11. Про постійно діючу мобільну групу з питань дотримання у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України антикорупційного законодавства у сфері використання державних коштів і майна: Наказ Міністерства оборони України від 28 березня 2013 року № 204 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2013 рік.

12. Про організацію діяльності з внутрішнього аудиту та затвердження Порядку проведення внутрішнього аудиту підрозділами Служби внутрішнього аудиту Збройних Сил України: Наказ Міністра оборони України від 14 листопада 2012 року № 753 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2012 рік.

13. Про затвердження Положення про Департамент внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України: Наказ Міністерства оборони України від 1 квітня 2013 року № 222 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2013 рік.

14. Про затвердження Плану розміщення та забезпечення службових осіб спеціальних підрозділів по боротьбі з корупцією Військової служби правопорядку у Збройних Силах України: Наказ Міністерства оборони України від 27 грудня 2012 року № 891 // Поточний архів Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України за 2012 рік.

15. Міністр оборони України П.В. Лебедев: «Посадових осіб, винних у сприяттв фактам не отримання військовими частинами Збройних Сил України майна за договорами 2012 року на загальну суму 1,98 млн. грн., звільнено з військової служби та притягнуто до дисциплінарної відповідальності». – Прес-служба Міністерства оборони України, 22 травня 2013 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua>.

16. Інформаційне повідомлення: «У Збройних Силах України проведено перший семінар з питань внутрішнього аудиту та запобігання й протидії корупції». – Сайт Міністерства оборони України, 12 червня 2013 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua>.

17. Інформаційне повідомлення: «Павло Лебедев оголосив війну корупціонерам у погонах». – Прес-служба Міністерства оборони України, 27 червня 2013 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua>.

18. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації державної антикорупційної політики: Закон України від 14 травня 2013 року № 224VII // Голос України від 8 червня 2013 року № 106.

19. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність з Кримінальним процесуальним кодексом України: Закон України від 16 травня 2013 року № 245-VII // Голос України від 8 червня 2013 року № 106.

20. Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 7 березня 2002 року № 3099-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 32. – Ст. 225.

21. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Офіційне видання Верховної Ради України. – К. : Парламентське видавництво. – 1996. – Ст. 8.

Котляренко О.П. Сучасний стан протидії корупції у сфері використання коштів оборонного бюджету та військового майна

У статті проведено аналіз організаційно-правових заходів, які сьогодні проводяться у Міністерстві оборони України і Збройних Силах України, та спрямовані на мінімізацію корупційних проявів у сфері використання коштів оборонного бюджету. Висвітлено проблемні аспекти правового регулювання діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з корупцією Військової служби правопорядку, сформульовано висновки і пропозиції.

Ключові слова: корупція, запобігання, протидія, оборонний бюджет, Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Військова служба правопорядку.

Котляренко А.П. Современное состояние противодействия коррупции в сфере использования денег оборонного бюджета и военного имущества

В статье проведён анализ организационно-правовых мероприятий, которые в настоящее время проводятся в Министерстве обороны Украины, Вооружённых Силах Украины и направлены на уменьшение коррупционных проявлений в сфере использования денег оборонного бюджета. Освещены проблемные аспекты правового регулирования деятельности специальных подразделений по борьбе с коррупцией Военной службы правопорядка, сформулированы выводы и предложения.

Ключевые слова: коррупция, предупреждение, противодействие, оборонный бюджет, Министерство обороны Украины, Вооружённые Силы Украины, Военная служба правопорядка.

Kotlyarenko O. Current status of anti-corruption In the field of use of the money of the defense budget and military equipment

The article analyzes the organizational and legal measures, which are currently carried out at the Ministry of Defence, the Armed Forces of Ukraine and seek to minimize koruptsiionnyh manifestations in the use of the money of the defense budget. Lit problematic aspects of the legal regulation of the activities of special units to deal with corruption the Military Service Law Enforcement, formulated conclusions and suggestions.

Keywords: corruption, prevention, resistance, defense budget, the Ministry of Defence and the Armed Forces of Ukraine, the Military Service Law Enforcement.

Стаття надійшла до редакції 04.06.2013.